

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121211519
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Marková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:4121211519.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Markovej a členiek senátu JUDr. Moniky Školníkovej a JUDr. Antónie Bednarčík v právnej veci žalobcu: agrokomplex NÁRODNÉ VÝSTAVISKO, štátny podnik, so sídlom Výstavná 4, 949 01 Nitra, IČO: 36 855 642, právne zastúpeného: Mgr. Vojtechom Budavárom, advokátom so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom C. XXXX/XXX D., XXX XX E., podnikajúci pod obchodným menom A. B., s miestom podnikania C. XXXX/XXXX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, o vypratanie nehnuteľností – predmetu nájmu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra pod č.k. 31Cb/80/2021-124 zo dňa 14.09.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave späťvzatie žaloby p r i p ú š ť a, rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 31Cb/80/2021-124 zo dňa 14.09.2022 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti vypratať nehnuteľnosť – Predmet nájmu – plochu predajného stánku rýchleho občerstvenia umiestneného na voľnej ploche pri pavilóne N o celkovej výmere 27 m² a plochu na sedenie N o celkovej výmere 40 m², ktorý sa nachádza vo výstavnom areáli agrokomplex NÁRODNÉ VÝSTAVISKO, štátny podnik a ktorého súčasťou sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese E. obci E., v katastrálnom území F., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX a odovzdať ho žalobcovi (I. výrok) a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% (II. výrok). Súd prvej inštancie tak rozhodol s poukazom na ustanovenia § 123, § 126 ods. 1, § 663, § 676, § 720 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník alebo OZ“), § 1 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov (ďalej len „ZNPNP“), § 2 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, 3, zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku (ďalej len „ZoŠP“), § 37 písm. a), § 149, § 150, § 151, § 152, § 153 ods. 1, 2, § 154, § 178, § 180, § 187, § 188 ods. 1, § 191 ods. 1, § 204, § 215, § 218 ods. 1, § 230, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. písm. b), e), f), h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

3. Krajský súd v Bratislave vyzval strany spory v zmysle § 382 CSP k možnému uplatneniu § 13 ods. 2 posledná veta v spojení s § 1 zákona č. 278/1993 Zb. o správe majetku štátu účinného do 31.12.2020 pri rozhodovaní vo veci samej.

4. Žalobca k výzve odvolacieho súdu písomným podaním zo dňa 20.08.2025 uviedol, že z dôvodu, že ustanovenie § 13 ods. 2 citovaného zákona v súvislosti nájmom majetku štátu (v správe subjektov uvedených v § 1 zákona) výslovne vylučuje automatické predĺženie nájmu podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemá žiadne výhrady k použitiu tohto ustanovenia odvolacím súdom, keďže jeho znenie je konzistentné s predošlou argumentáciou žalobcu, v ktorej už skôr poukazoval na skončenie nájmu uplynutím dohodnutej doby určitej a súčasne nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že malo dôjsť k automatickému predĺženiu nájmu s poukazom na § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aplikácia § 13 ods. 2 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu účinného do 31.12.2020 v tejto právnej veci (súdnom konaní) preukazuje dôvodnosť žaloby žalobcu na vypratanie nehnuteľností a tiež potvrdzuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

5. Žalovaný v odpovedi na výzvu odvolacieho súdu okrem iného uviedol, že svoj stánok už dávno vypratá. Odvolací súd preto zaslal predmetné vyjadrenie žalobcovi s tým, aby sa vzhľadom k tvrdeniam žalovaného vyjadril, či na podanej žalobe trvá. Následne žalovaný podaním zo dňa 10.09.2025 doplnil, že ust. § 13 ods. 2 zákona č. 278/1993 Z.z. je v tomto prípade bezpredmetné, poukazujúc na nesprávne závery súdu prvej inštancie, kedy žalobca nebol a ani nie je vlastníkom Nehnuteľností, žalobca neprenajal žalovanému plochu predajného stánku, ale iba pozemok pod predajným stánkom a pod plochou na sedenie, a neoznačil parcelu, na ktorej sa mal predmetný stánok a plocha na sedenie nachádzať, čím je rozhodnutie aj žaloba nepreskúmateľná. Ďalej poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp.zn. 29Cb/77/202, v zmysle ktorého mala podať žalobu Slovenská republika, v mene ktorej koná žalobca a nie priamo žalobca ako správca majetku. Rovnako z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu v Nitre sp.zn. 12C/66/2019 má vyplývať, že štátny podnik nemá aktívnu legitimáciu v spore.

6. Žalobca podaním zo dňa 05.09.2025 zobral žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že po podaní žaloby žalovaný splnil povinnosť vypratáť nehnuteľnosti, ktoré žalobca v zmysle žaloby žiadal vypratáť, v dôsledku čoho odpadol v zmysle § 217 ods. 1 CSP predmet súdneho konania. Žalobca navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, konanie zastaviť a zaviazat' žalovaného k náhrade trov konania v plnom rozsahu, pretože žalovaný zavinil zastavenie konania.

7. Odvolací súd výzvou zo dňa 08.09.2025 vyzval žalovaného, aby v súdom stanovenej lehote 5 dní oznámil, či so späťvzatím žaloby súhlasí. Žalovaný na výzvu súdu prvej inštancie reagoval podaním zo dňa 23.09.2025, v ktorom uviedol, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby, nakoľko žalobca nebol v spore aktívne vecne legitimovaný, čo namietal aj v predchádzajúcich vyjadreniach. Opätovne poukázal na rozhodnutia Okresného súdu v Nitre. V ďalšom dôvodil, že rozhodnutie má vplyv na trovy konania, ako aj na možné ďalšie konania.

8. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

9. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. V súvislosti so späťvzatím žaloby sa Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací zaoberal obsahom nesúhlasu žalovaného s predmetným dispozičným úkonom žalobcu vo vzťahu k žalobe a dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaným uvádzaný dôvod nesúhlasu nenapĺňa zákonom predpokladanú podmienku existencie vážnych dôvodov. Súdom prvej inštancie konštatovaná vecná legitimácia žalobcu odkazom na prevažujúci výklad v súdnej praxi, nemôže byť vyhodnotená ako relevantný dôvod, ktorý by mal žalobcu obmedzovať v realizovaní dispozičného úkonu so žalobou v prípade jej vyhovenia v prvoinštančnom konaní. V prípade, ak mal žalovaný záujem na prejednaní veci súdom, nebol dôvod, aby Nehnuteľnosti v správe žalobcu vypratával. Za vážny dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby nemožno považovať ani žalovaným tvrdenú nevyhnutnosť rozhodnutia o predmetnom nároku žalobcu z dôvodu, že môže mať vplyv aj na iné ďalšie konania. Každé konanie medzi rôznymi stranami je špecifické nielen po procesnej stránke (rozsah a spôsob procesnej obrany a útoku strán), ale aj po stránke hmotnoprávnej, kedy úprava vzťahov i skutkové okolnosti môžu byť rôzne, preto práve

zhodnotenie konkrétneho skutkového stavu a jeho právne posúdenie nemusí predstavovať podklad pre obdobné konania. Zároveň otázkou vecnej legitímácie žalobcu ako štátneho podniku sa už zaoberal Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 4Obdo/42/2020 zo dňa 27.04.2021, v ktorom okrem iného uviedol: „dovolací súd poukazuje na osobitný zákon č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu, ktorý upravuje správu majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky. Správa majetku štátu je súhrn oprávnení a povinností správcu k tej časti majetku štátu, ktorý mu štát zveril do správy vrátane oprávnenia využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu. Túto správu vykonáva správca majetku štátu. Takýto správca nekoná vo vlastnom mene, ale v mene štátu, a preto má vecnú legitímáciu štát. Uvedený zákon za správcov považuje: a) štátnu rozpočtovú organizáciu a štátnu príspevkovú organizáciu, b) štátny fond, c) právnickú osobu zriadenú osobitným zákonom, ak na základe zákona spravuje majetok štátu, d) štátny orgán bez právnej subjektivity, ak podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu spravuje majetok štátu. Uvedení správcovia tak v konaní pred súdom vystupujú v mene Slovenskej republiky, t. j. vecnú legitímáciu nemá správca, ale Slovenská republika, keďže zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva oprávnenie týchto subjektov vystupovať v právnych vzťahoch samostatne. Uvedený zákon súčasne v ustanovení § 1 uvádza prípady, na ktoré sa predmetný zákon nevzťahuje, resp. z ustanovenia § 1 ods. 2 pod b) vyplýva, že sa tento zákon nevzťahuje na nakladanie s majetkom štátu, ktoré upravujú osobitné predpisy. Zákonná úprava pri uvedenom ustanovení odkazuje na viaceré osobitné predpisy, pričom jedným z týchto osobitných predpisov je aj zákon č. 111/1990 Zb., o štátnom podniku, ktorý upravuje postavenie štátneho podniku. Z ustanovenia § 5 ods. 1 citovaného právneho predpisu vyplýva, že podnik je právnickou osobou; vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov. Dovolací súd vzhľadom na dovolateľom uvádzané skutočnosti zastáva názor, že uvedené ustanovenie je všeobecným ustanovením upravujúcim oprávnenie štátneho podniku ako právnickej osoby konať vo svojom mene a súčasne niesť zodpovednosť vyplývajúcu z právnych vzťahov, v ktorých vystupuje. Z uvedeného ustanovenia žiadnym spôsobom nevyplýva, že štátny podnik nie je zodpovedným subjektom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Ustanovenie § 6 ods. 3 citovaného zákona súčasne upravuje správu majetku štátu štátnym podnikom ako samostatnej zložky štátu tak, že podnik má právo majetok, ktorý spravuje, držať, užívať ho a nakladať s ním v súlade s právnymi predpismi; podnik nemôže týmto majetkom zabezpečovať záväzky tretích osôb. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že štátny podnik v právnych vzťahoch nevystupuje ako Slovenská republika zastúpená štátnym podnikom, ale koná samostatne ako štátny podnik a preto je vecne legitimovaným subjektom v súdnych sporoch, či už aktívne alebo pasívne. Aj s ohľadom na túto skutočnosť bol štátny podnik oprávnený samostatne, vo svojom mene uzavrieť zmluvu o dielo, tak ako tomu bolo v prejednávanom prípade.“ Z rozhodnutia najvyššieho súdu tak vyplynulo, že aj keď ustanovenie § 6 ods. 2 ZoŠP evokuje záver, že podnik je zákonným zástupcom Slovenskej republiky v konaní pred súdmi a orgánmi verejnej moci a vecne legitimovanou by mala byť v takýchto súdnych sporoch Slovenská republika, konajúca prostredníctvom štátneho podniku, nie je možné k takémuto záveru dospieť vzhľadom na ust. § 5 ods. 1 ZoŠP (ale aj vzhľadom na ust. § 6 ods. 3 ZoŠP), z ktorých vyplýva, že podnik samostatne nakladá s majetkom štátu, ktorý spravuje a v právnych vzťahoch vystupuje vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov (aj zodpovednosť vyplývajúcu z ukončeného nájomného vzťahu za majetok, ktorý mu bol zverený). Obdobné závery vyplývajú aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 8Cdo/39/2023 z 30.10.2024. Vzhľadom k uvedenému ani tento dôvod nesúhlasu žalovaného nie je dôvodný.

11. Rovnako nedôvodný je odkaz žalovaného na rozhodnutie Okresného súdu v Nitre sp.zn. 29Cb/77/2021, nakoľko rozhodnutie bolo zrušené Krajským súdom v Bratislave ako súdom odvolacím uznesením č.k. 5Cob/109/2025-279 zo dňa 26.08.2025 a to s odkazom práve na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obdo/42/2020 zo dňa 27.04.2021. Čo sa týka rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp.zn. 12C/66/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/11/2022, toto sa týkalo iného predmetu sporu a to určenia, že vec po poručiteľovi patrí do dedičstva, kedy žalovanými bola tak Slovenská republika, ako aj štátny podnik.

12. Žalovaný ďalej neuvádzal žiadne skutočnosti, ktoré by splňali požiadavku príslušnej závažnosti, t.j. skutočnosti, ktoré by mali a budú mať pripustením späťvzťatia vplyv na jeho hmotnoprávne postavenie, resp. iný vážny dôvod objektívneho charakteru spôsobilý mať podstatný význam pre žalovanú stranu z morálneho alebo ekonomického aspektu, ktorý by svojou kvalitou a intenzitou prevažoval nad dispozičným oprávnením žalobcu nakladať so žalobou, predstavujúcim prejav autonómnej vôle žalobcu spôsobilý ovplyvňovať priebeh konania prebiehajúceho na základe ním podanej žaloby. Medzi stranami nebolo sporné a z obsahu spisu vyplýva, že žalobca vzal žalobu späť z dôvodu vypratania Nehnutelnosti

v správe žalobcu po podaní odvolania. K späťvzatiu žaloby tak došlo pre správanie žalovaného, ktorý splnil povinnosť, uloženia ktorej sa žalobca v konaní domáhal.

13. Odvolací súd konštatuje, že ku späťvzatiu žaloby došlo po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie, ale skôr ako tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, v dôsledku čoho odvolací súd v nadväznosti na vyššie uvedený záver o nedostatku existencie vážnych dôvodov nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 31Cb/80/2021-124 zo dňa 14.09.2022 zrušil a konanie zastavil.

14. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

15. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. V danom prípade je procesné zavinenie za zastavenie konania jednoznačne na strane žalovaného, keď žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, ktorý mal pôvod v správaní a v konaní žalovaného, ktoré správanie vyvolalo u žalobcu nutnosť späťvzatia žaloby, v dôsledku čoho žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania a z toho dôvodu odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100%.

17. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).